

LG2

Telepi cigánycsalád.

Az apa 20 éves, az anya 18, mindketten helybeli családból. 4-5 osztályt végeztek. A férfi helyben betanított munkás, keresete teljesítménybérben 2000-2500 forint. A nő nem jár dolgozni, nyuzott, sovány, riadt: a zsufolt telepen mindennaposak az anyóssal, sógornőkkel való veszekedések. A férfi alacsony, vékony, gyenge idegzetű.

Két gyerekük van, mindkettő fiú, a nagyobbik másfél éves, a két gyerek között csak 10 hónap különbség van. A gyerekek elég nagyok, az idősebbik jár, a kisebb állandóan a kiságyban van, 7-8 hónapos korában még bizonytalanul ül.

Egy főre jutó jövedelmük 850 forint. (1979.dec.)

A telepi vályogházban, amelyben laknak, két különbejáratu helyiség van. Az egyikben lakik ez a család, a másikban a férfi testvére feleségével és egy kisgyerekekkel, ott az asszony most várja a másodikat. Villany van, vizet kb. 100 méterről hordanak. Vaslemezekből összetákoltt lépcső vezet a szobába. A padozat földes. A berendezés: támlás parasztágy vékony dunnával, párnával, aprókockás öreg huzattal, egy kétajtós régi szekrény, az ablak előtt asztal, mellette éjjeliszekrény. A fal mellett sparhéd és egy deszkaálvány, itt tartják a néhány edényt és az ételt. Az ablakkal szemben valamikor fehérre festett kiságy, benne huzat nélküli párna, egy régi kis takaró, ez a kisebbik gyerek helye. A nagyobbik a szülőkkel alszik az ágyban. Szék nincs, a foszladozó csipketerítővel letakart éjjeliszekrény szolgál ülőalkalmatosságként.

Állatot, veteményest a telepi viszonyok között nem tudnak tartani.

Múltányossági gyermekgondozási segélyt kérvényeztünk a két gyerek után, amit az anya januártól meg is kapott.

1979. decemberében 800 forint egyszeri segélyt kaptak a SZETA-ból.